

Από το Μόναχο το 320 – 200 της πτήσης LH 1798 με προορισμό το Faro της Πορτογαλίας, τροχοδρομούσε κάτω από ένα νεφосκεπή, μουντό ουρανό. Σε μια αντιστοιχία βρισκόταν και το μεγαλύτερο τμήμα των επιβατών του. Γερμανοί κάποιας ηλικίας, κοντά ή μέσα στα συντάξιμα χρόνια. Δυο ώρες και 41 λεπτά αργότερα ακουμπούσε τους τροχούς του στο διάδρομο προσγείωσης. Ένας λαμπρός ήλιος, μια ανοικτή καφέ απόχρωση, είχε πλήρως αντικαταστήσει τη γκριζα πρασινάδα της Βαυαρίας.

Όταν ήρθε και η μυρουδιά της αύρας του Ατλαντικού μόλις βγήκαμε στον ανοικτό χώρο, η ανατροπή ήταν καθολική. Εμείς είχαμε βρεθεί εκεί, για την παρουσίαση των νέων BMW M3 Sedan & M4 coupe. Εκείνοι, για να λιαστούν σε μια εποχή πιο οικονομική από τους καλοκαιρινούς μήνες.

Μια μέρα νωρίτερα διαβάσαμε κάτι, για πανηγύρια των Πορτογάλων που βγήκαν από το Μνημόνιο. Η προσεκτικότερη προσέγγιση του ρεπορτάζ έγραφε:

«...Ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν Σιμ Κάλας, ξεκαθάρισε πως η Λισαβόνα δεν έχει περιθώριο να παρεκκλίνει από τις δεσμεύσεις της για «υγιείς δημοσιονομικές πολιτικές και μεταρρυθμίσεις που θα ενισχύσουν την ανάπτυξη». Παράλληλα, αξιωματούχοι της Κομισιόν αλλά και του ΔΝΤ θα συνεχίζουν να επισκέπτονται τη Λισαβόνα δύο φορές τον χρόνο, ως το 2035, οπότε και αναμένεται να έχει αποπληρώσει η χώρα το 75% του δανείου που έλαβε, συνολικού ύψους 78 δισ. ευρώ.»

Με αυτές τις πληροφορίες, δυσκολεύτηκα να αντιληφθώ τους λόγους που επιχαίρουν, ή τέλος πάντων που φέρονται να επιχαίρουν οι Ίβηρες.

Και πολύ περισσότερο αγωνίζομαι να αντιληφθώ τις αισιοδοξίες του Έλληνα πρωθυπουργεύοντος τη στιγμή που ο τόπος μας έχει δεχθεί πολλαπλάσια δάνεια, βρίσκεται εντός μνημονίου, οι άνεργοι ξεπερνούν το εκατομμύριο, οι φόροι πνίγουν κάθε σκέψη για

ανάπτυξη και οι πολίτες είναι απογοητευμένοι.

Τέλος πάντων, το νεότευκτο, πεντάστερο ξενοδοχείο πουν μας φιλοξενούσε η BMW, ήταν ένα αρχιτεκτονικό δείγμα της τρέχουσας τουριστικής αντίληψης ανώτατου, οικονομικού, επιπέδου και δέσποζε σε μια όμορφα διαμορφωμένη περιοχή. Κοντά, δίπλα του και η άλλη όψη του οικονομικότερου, του φτωχότερου, του προσιτού τουρισμού.

Παρασκευή 23 Μαΐου 2014

Μεγάλη και ομορφιά, αλλά και κίνηση, αφού οι περισσότεροι επισκέπτες περπατούν στην άμμο, αφήνοντας πίσω τους τα αποτυπώματά τους. Τα αποτυπώματα αυτά, με την πάροδο του χρόνου, γίνονται μέρος της ιστορίας της παραλίας.

